

...aneb návštěva u Jany a Honzy.

Japonská rodina Honza a Jana nás pohostila na své krásné zahradě jednu krásnou sobotu.

První jsem dorazil já s Blankou okolo půldvanácté a pan domácí nás vřele přivítal neb mohl prezentovat své chlazení sudu a už se jal narážet že musíme ochutnat teplotu.

Další přijel Pavel s Janou z Hradce, ale autem, neb Capo mělo nějakou pokroucenou nádrž. Po nich následoval Milan s Inkou stím, že Petr dorazí déle, protože je ještě znaven z pátečního večera.

Po krátkém uvítání výborné sekané a pár pivech jsme jeli za sportem na tenisové kurty. Tady byli přiděleny slabší hráči k lepším tedy já slabší k Milanovi a slabší Pavel k Honzovi. Po krátké instruktáži jak se drží raketa a trefuje míček začal mač. Já a Pavel jsme byli hráči v poli velmi akční kam nás postavili tam nás našly. První nevím co vyhrál, myslím Pavel s Honzou a následovala pauza ve které jsme půjčily rakety naším ženám, aby se jen neposmívaly. U jejich hry jsme nepochopily pravidla ...ta zněla dokud skáče míček, je ve hře....tak jsme odešli na pivo do místní sportovní restaurace. Po návratu a dohledání míčků za vysokými ploty byl další nevím co ...opět zvítězil Pavel a Honza, tak jse jim sportovně pogratulovali a jeli zpět na zahradu pokračovat ve sportovních aktivitách jako byl Magistrovi petangue (kdo vyhrál dostal panáka, kdo prohrál dostal taky) a honění Tomíka (pes) s mojí ponožkou.

Večerní posezení při pivu a kýtě na grilu bylo velmi příjemné. Kolem půlnoci odešly ženy spát do domu a mužské osazenstvo uléhalo kolem 1.30 venku pod altánem.

Nedělní ráno patřilo technice Milanova Capa a to natažení napájení k jeho nové GPS Garmin. Tato operace se za podpory všech zúčastněných mě a Honzovi povedla a GPS funguje.

Po výborné snídani jsme se začaly rozjíždět do svých domovů s pocitem dobře strávené soboty díky japonské rodině (Křížovi děkujeme).

Pro další generace je všechno zachyceno na [fotkách](#).